

מֶה יִהְיֶה אִם
לִפְתָּע פֶּתֶאם
תִּפְּל לָהּ הַקִּשָּׁה
תִּפְּל מִמָּרוֹם?

תִּצְנַח לָהּ בְּשִׁקָּט,
וְאִישׁ לֹא יִרְגִישׁ,
כִּי־צַד הִיא שְׂרוּעָה לָהּ
בְּאִמְצַע הַכְּבִישׁ.

שְׂמָלָהּ לָהּ יָפָה,
תִּרְאֶה מִרְחוֹק,
אִדָּם וְצֶהָב
וְסָגֵל וְזָרָק.

אֶשָּׂא אֶת הַקִּשָּׁה
יָפָה, צְבֻעוֹנִית.
אֶשִׂים אֶת הַקִּשָּׁה
בְּתוֹךְ הַשְּׁלוּלִית.

אֲנִי בְּשְׁלוּלִית
אֶמְחֶא לִי כַּפִּים,
הַקִּשָּׁה שְׁלִי כְּמוֹ
סִיָּה עַל הַמִּים.

עָלִי חֲרָטוּמָה
אֶכְתֹּב בְּגָדוֹל:
זוֹ הִיא קִשְׁתִּי תִּתִּי,
יָפָה הִיא מְכֻלָּה.

קִשְׁתִּית תִּשְׂאֵנִי
לְאַרְץ אֵי-שָׁם,
מְקוֹם שֶׁהָאָרֶץ
נוֹשֶׁקֶת לִי.